

Javult a körzeti orvosi és gyermekgyógyászati ellátás az első kerületben

A még meglévő hibák megszüntetését szorgalmazza a kerületi tanács

A kerület körzeti orvosi hálózatának és körzeti gyermekgyógyászati hálózatának helyzetét vizsgálta meg a napokban az I. kerületi tanács végrehajtó bizottsága. Összesen tizenhárom körzeti orvos működik az első kerületben. Sokat javított a kerület gyógyító-megelőző szolgáltatán (azon egészségügyi intézmények munkáján, ahol a betegeket első ízben vizsgálják, kezelik) a Madách utca elején megépült új körzeti orvosi rendelő, amely most

a város legkorszerűbb orvosi rendelője.

Négy orvos dolgozik ebben a rendelőben, így megfelelően láthatják el ott a betegeket.

Jól bevált a Haladás Tsz-ben létrehozott orvosi rendelő is. A területileg illetékes körzeti orvos ugyancsak jó körülmények között láthatja el a termelősövetkezet betegeit.

Fejlődött a körzeti ápolónőhálózat is, jelenleg már

az első kerületben minden három orvosra jut egy körzeti ápolónő.

Minden körzeti orvosnak a rendelési idő alatt asszisztens áll rendelkezésére, olyan szakképzéssel, amellyel az orvosnak szakmai segítséget is nyújthat az adminisztrációs feladatok elvégzéséhez.

Annak ellenére, hogy javultak a körülmények, még mindig nagy a körzeti orvosi rendelők betegforgalma. A napi négyórás rendelési idő alatt 50-60 beteg jelentkezik, ami azt jelenti, hogy

egy-egy beteg ellátására az orvosnak csupán 4-6 perc áll rendelkezésére.

Az idült betegek állandó gondozásával ez a nagy forgalom csökkenthető. A gondozás lényege az, hogy az orvos akkor is berendeli a beteget ellenőrzésre, vagy ő maga meglátogatja, illetve az ápolónővel otthonában szabályos időközönként ellenőriztetni, amikor az ilyen beteg pillanatnyilag panaszmentes. Így a beteg megjelenését a rendeléshez az orvos jobban irányíthatja, a beteg pedig érzi, hogy törődnek vele.

Gyakran panaszkodik a lakosság, hogy a körzeti rendelés nem kezdődik pontosan. Hasonló eseteket állapítottak meg a körzeti orvosok ellenőrzésekor is. Akadnak panaszok, hogy az orvosok nem teljesítik, vagy

nem »politikai fehér foltok« a térképen, nem az imperializmus támaszai. Eppen ezért megvan annak a lehetősége, hogy a szocialista államok összefogjanak a semleges, független országokkal a béke megőrzéséért, az imperializmus ellen.

A békés nemzetközi kapcsolatok kialakításáért vívott harcban nagy szerep hárul a tőkés államok dolgozóira is. Az USA, Anglia, Franciaország, a Német Szövetségi Köztársaság, a többi tőkés állam dolgozói közvetlen nyomást gyakorolhatnak saját kormányukra a béke fenntartása érdekében. Sok tekintetben a nyugati országok népeinek szervezetszervező, politikai érettségétől, tevékenységétől, s az imperializmus elleni harcuk méreteitől függ, hogy sikerül-e a világbékét fenntartani.

Figyelembe kell vennünk, hogy a néptömegek befolyása a politikára még az imperialista országokban is megnövekedett. Az emberiség nagy sorskérdéseinek eldöntésében a néptömegek mindig nagy szerepet játszottak, de napjainkban ugrásszerűen nőtt hatásuk a társadalmi élet minden területén. A tegnapi még passzív, a politikától távol eső rétegek is élénken érdeklődnek a világ égető problémái iránt. Különösen a haditechnika fejlődése — amely korábban nem ismert tömegpusztító fegyverek előállításához vezetett — arra ösztönzi a néptömegeket, hogy aktív harcot folytassanak a háború és annak értelmi szerzője, az imperializmus ellen. A tőkés országokban bizonyos pozitív politikai erjedés van kibontakozóban, amelynek az a lé-

késve teljesítik a kihívásokat is.

Az I. kerületben egy-két körzeti orvos a munkafegyelmet alig tartja magára kötelezőnek.

Ezekkel szemben az illetékesek megteszik a megfelelő intézkedéseket.

A gyógyító-megelőző alapellátást a gyermekeknél, illetve a 14 évig terjedő korcsoportnál külön a körzeti gyermekgyógyász-hálózat biztosítja. Az I. kerületben ezt a »hálózatot« mindössze két körzeti gyermekgyógyász képviseli. Ez azonban nagyon kevés, mert a jelenlegi körzeti beosztás mellett a kerületben még legalább két körzeti gyermekgyógyásznak lenne szükség. Egy a kiskörúton belüli terület-

re és egy Újszegedre. Javított a helyzetet, hogy az I. kerületben van a rendelőintézet, elég nagy gyermekszakrendelési órásszámmal. Itt van ezenkívül a rókusai gyermekklinika, és

az újszegedi gyermekkorházban is naponta három-öt gyermekgyógyászati szakrendelés működik.

A körzeti gyermekgyógyászok betegforgalma állandóan növekszik. A napi négy rendelési órában 30-35 beteg gyermeket látnak el, s egy-egy gyermek megvizsgálására így 7-8 perc jut, ami »jó közepes ellátást« jelent.

A körzeti gyermekgyógyászorvosok munkájukat szakértelemmel, lelkiismeretesen végzik. Működésük ellen a lakosság köréből komolyabb panasz még nem érkezett.

Kvarcfénnyel kísérleteznek a pécsi baromfikeltetőben

A pécsi baromfikeltetőben télen is »nagyüzem« van. Januárban kerekben 60 000 naposcsibé került ki a gépközből, februárban pedig körülbelül kétszáz ezeret keltenek. A téli hónapokban a csibék — a tapasztalat szerint — azonban megérzik a napfény hiányát: kevésbé ellenállóak és lassabban fejlődnek, mint tavaszi-nyári társaik.

A pécsi keltetőüzem vezető szakembere, Szatmári Elemér érdekes módon oldotta meg ezt a problémát. Kodinac szovjet professzor tanácsára — aki évekig dolgozott a gödöllői Kisállattenyésztési kutató intézetben

és ez idő alatt patronálta a pécsi baromfikeltetőt — bevezette a tojások és a csibék kvarcolását. A kvarcfény hatására a tojásban lévő embrió vérbővebbé válik, növekszik vörös vérszövetek száma.

A kvarcolt tojásoknál jobb a kelési arány és a csibék nagyobb testsúllyal kelnek ki a tojásból. A naposcsibék szintén kvarcfényben részesülnek, aminek hatására ellenállóbbak lesznek és jobban fejlődnek.

A hatalmas keltetőüzemben ma már minden egyes tojás és csibe megkapja a napsugárakat helyettesítő kvarcfényt.

Egy holdnyi cirokszár: hat mázsa kitűnő papír

Külföldi tapasztalatok alapján a Szegedi Tudományegyetemen kísérleteket kezdtek a cirok papírpárra hasznosítására, a Szolnoki Papírgyárban pedig egy holdnyi magostörzsű cirok száraiból hat mázsa kiváló minőségű cellulózmentes papírt készítettek.

Bár az ipar még nem állapította meg, érdemes-e va-

lajol a cirokfeldolgozásra átállítani a papírgyártási technológiát, a mezőgazdaság felkészül, hogy a papírpárra esetleges igényét is kielégítse. Az elgondolások szerint az eddigi nyolc-tíz ezer holdról a következő években körülbelül százezer holdra terjesztik ki a cirok termesztést.

nyege, hogy a dolgozók legöntudatosabb rétegei egyre szervezettebben, harcosabban és merészebben lépnek fel a háborúra törekvő monopolista és militarista erőkkkel szemben. Olaszország, Franciaország, s más államok népeinek antiimperialista mozgalmi reményteltsége és biztatásai. S ha kialakul a szocialista országok, a gazdaságilag elmaradott független államok és a nyugati féltéken élő népek harcoss, antiimperialista összefogása, a világbeke fenntartása biztosítva van. Bár a különböző társadalmi rendszerek békés egymás mellett élésének biztosítására nagyok a lehetőségeink, de vannak még a világon háborúakarnokok, akik az új világháború kirombantásán fáradoznak. Mindenekelőtt a monopolburzsoázia, különösen az a része, amely közvetlen kapcsolatban van a hadiparral. A fegyvereket gyártó cégek és vállalatok tulajdonosai, s a reakciós katonai kaszt törekszik a háború kirombantására s akadályozza a békés viszonyok megszilárdulását. Ezeknek a köröknek létérdeke a fegyverkezés, a háború. Ezért mesterségesen sítják a nemzetközi feszültséget, hogy alapot nyerjenek a fegyverkezési hajszájukhoz. Ők akadályozzák a berlini kérdés pozitív megoldását, a laoszi helyzet rendezését, beavatkoznak a kongói nép belügyeibe, veszélyeztetik a kubai szocialista forradalmat stb. Újabb és újabb konfliktusokat robbantanak ki, s így próbálják az em-

MUNKÁSŐRÖK a munka posztján

Olyanok ők, mint a vihar, edzett fák. Telnek az évek, tavaszra nyár, ősze tél jön, s gyökereik egyre mélyebbre hatolnak a földbe. Szél, vihar, orkán sem tépheti ki őket. Állnak esőben, hóban, melegben, gyűrűik egyre szaporodnak, miként a körük hüllő avar, de újra kizöldülnek, új hajtásaik az eget ostromolják...

Helytállnak munkában, a harcban, iskolában, családi körben, gyermeknevelésben. Nekik sokkal többet kell adni magukból, erejükből, szabad idejükből, szerelmükből, alvásukból: a párt legodább katonái. Munkásőrök.

Pusztai István

Már megszökött a frontról, s bújkálva jött hazafelé, amikor egy bombaszállék fel-szántotta arcát: ma is viseli nyomát. Mennyi viszontagság, amíg végre megláthatta piciny gyermekét, feleségét — Szegedet. Kezébe vehette a megörzött gyémántvágót, és a békét, világosságot jelentő üvegeket helyezte a sötét papírral bélelt ablakokba. Aztán megint katona lett: de most már a néphatalom tisztje. Hét esztendőig szolgálta hűen a hazát, megint távol volt szeretteitől, s 1956 januárjában öngyilkosként szerezte le. Mint az Üveges KTSZ dolgozója munkálkodott tovább és az ellenforradalom az ő becsületébe is belezárult. Azok szidalmazták, akik a kisujjukat sem mozdították meg a szocialista rendszer érdekében. Pedig Pusztai István tett, sokkal többet, mint sokan mások.

És 1957 tavaszán, amikor az ellenforradalmi hullámok még nem ülték el egészen, a párt felhívására rögtön jelentkezett az alakuló munkásőrségbe. Ő lett a szegedi munkásőrszázalój első századparancsnoka. Munkával és fegyverrel védte a néphatalmat.

Ma is ezt teszi. Öt éve viseli a bizalmat, a megtisztelést jelentő parancsnoki címet, ami helytállással, sok fáradsággal jár. Nehéz a szolgálat, de az a törekvés, hogy felnőtt gyermeke és másoké még boldogabb kort éljen meg, erőssé, szívóssá, megingatathatlanná teszi. Pusztai elvtárs a Szegedi Üveges KTSZ elnöke. A szövetkezetben is emberekkel foglalkozik, a dolgozók ügyesbajos dolgát intézi, irányítja a munkát — közmegelegedésre. Saját magára kevés az ideje. Felesége ügyel arra is, hogy betegségére gyógyszerrel vegyen be. Mégis nyug-

hatatlan: szebb üveget csinálgatnak a bútorokba, a lakosság üvegezési igényeit még jobban elégítik ki, a századában a kiképzés jól sikerüljön, erősek legyünk munkában, harcban egyaránt...

Dr. Papp Ignác

Most vizsgáztat, alig van szabad ideje. Csak néhány percet beszélgettünk a kollókviumok szünetében.

— Szeretnénk tudni, hogyan lett tanársegéd? — kérdeztük.

— Inkább kétórás előadást tartok, minthogy magamról beszéljek — próbált elhárítani a kérdést, aztán csak szerényen közölte: — Apám mesterségét örökölttem: kőműves voltam. Aztán szakértséggiztem, majd felvettek ide, az egyetem jogtudományi karára. Elvégeztem és később kineveztek az állam- és jogelméleti tanszék tanársegédjének. (Arról hallgat, hogy kitűnő eredménytel szakszerettségizett, s »tanulmányi érdemérem«-mel tüntették ki egyetemista korában.)

— Azután mit csinált, jelenleg mi a feladatköre?

— Tanítottam és továbbtanultam. Jelenleg aspiráns vagyok. Az egyetemen előadásokat tartok, vizsgáztatok. A feleségem ügyész, van egy gyermekünk. Az ellenforradalom óta én voltam itt a párttitkár, most ősszel mást választottak. Munkásőr vagyok, szeretem hivatásom, családom...

Mennyi minden van ené-hány szó mögött. A kőműves Papp Ignác, az egykori vöröskatona fia doktor, tanársegéd lehetett! Mert volt lehetősége, tehetsége, kitartása. És semmivel sem kérkedik, pedig 1956 decembere elején ő alakította meg a jogtudományi egyetemen a pártszervezetet. Ezt követően májusban már munkásőr volt. Ugyanakkor tudományos feladatokat is végez, egyetemi kutatómunkája mellett részt vesz a tananyag korszerűsítésében és ha kell, fegyverrel a kezében ott lépked a szegedi munkásőrszázalój kötelékében...

Erős Istvánné

Így beszél: — Az én apám orosz ember volt. Csanyteleken éltünk, mestersége cipész lett volna, de munkát nemigen kapott. »Mert orosz és ráadásul vörös« — mondták reá a Horthy-rendszer-

Markovits Tibor

Ötéves a munkásőrség

Jubileumi ünnepség lesz vasárnap a Szegedi Nemzeti Színházban

Öt esztendővel ezelőtt, az 1956-os ellenforradalmi támadás leverése után pártunk és népi államunk munkásőrséget szervezett szocialista vívmányaink még biztonságosabb védelme érdekében. Szegeden is egymás után jelentkeztek a munkásőrségbe mindenekelőtt a kommunis-

ták, a forradalmi harcokban megdöcögött veteránok, de jöttek az üzemek pártónkijüli munkásai, az intézmények legjobb dolgozói is, hogy fegyverrel a kézben őrít álljanak a néphatalom bástyáján. Városunk lakossága csakhamar megszerette a kék egyenruhás egységeket, hiszen sokaknak édesapjuk, férjük, fiuk, vagy jó barátjuk is ott menetelt a szegedi munkásőrség sorokban. Csak

ben. Nyaranta részaratást vállalt, hogy három gyermeket eltartsa. És amikor én is elmentem dolgozni és megtudták, hogy ki az apám, elküldtek...

— Hányatottságban, korán férjhez mentem, de első házasságom nem sikerült. A konzervgyárban végül elhelyezkedtem, dolgoztam, neveltam gyermekeket és tanulmányaimat. Nem ment könnyen, de akartam. Tagja lettem a pártnak, ismét férjhez mentem, még egy családom született: gond, öröm váltotta egymást. Amikor már úgy éreztem, hogy a legjobb úton haladunk előre, jött az ellenforradalom. Engem is megterpázott, elküldtek a gyárból, több más kommunistával együtt. Anya voltam, feleség és megbántott ember. Akkor ilyenformán tettem fel a kérdésem magamnak: hát most is azért, mert az apám nyomdokain járok?...

— Nem, ilyen többet nem fordulhat elő. Nő vagyok. De öt évvel ezelőtt kértem, hogy vegyenek fel a munkásőrségbe. Örültem, amikor teljesítették kívánságomat és minden túlság nélkül mondom, büszkén öltöttem magamra a kék egyenruhát. Fel akarom nevelni békében, örömben a családomat, azt akarom, hogy nekik jobb legyen, mint nekem volt. Látja, még el is érzékenyülök, de jólesik néha a regmüti sorsot néhány könnyecseppel eltörölni. Nem baj, hogy sok a munkám. A lemezgyárban dolgozom, a férjem is itt művezető. Munkaügyi előadó lettem, ezernyi apró kérdéssel fordulnak hozzám naponta. Intézem jó kedvvel, szívesen. Néhány hónapja ismét megválasztottak az üzemi pártvezetőségbe és megbíztak a párttitkári teendők ellátásával. Most még több a feladatom. Ugye a gyerekeket is el kell látnom, a férjemmel is kell törődnöm egy kicsit, s a gyárban még az intim családi ügyekben is megkeresnek. Úgy érzem, nincs nagyobb tisztesség, mint törődni az emberekkel. Majd lesz könnyebb is. Büszke vagyok, hogy rajtam is múlik: amit elértünk, azt megszilárdítjuk, tovább fejlesztjük. Ez tölti ki az életemet...

Lipkovics Károly, az MSZMP Pártfőiskola tanára